

Saarna 1.7. 2007 Sunnuntai

Teksti Luukkaan evankeliumi 6:36-42

"Olkaa valmiit armahtamaan, niin kuin teidän Isännekin armahtaa.

"Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää julistako ketään syylliseksi, niin ei teitäkään julisteta syylliseksi. Päästäkää vapaaksi, niin teidätkin vapautetaan. Antakaa, niin teille annetaan. Runsa mitta, tiiviiksi paineltu, ravisteltu ja kukkurainen, annetaan teidän syliinne. Niin kuin te mittaatte, niin teille mitataan."

"Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa, että omassa silmässäsi on hirsi?"

Herra, en pärjännyt tänään futiksessa. Pilasin hyökkääjiltä kaksi maalintekopaikkaa enkä onnistunut puolustamaan omaa maalia. Kaverit antoivat minulle siksi nuuskaa ja kehottivat minua tästä lähin pysymään mieluummin kentän laidalla, kun taas mokasin.

Herra, onhan futis vain harrastus, mutta tuntui pahalta kun kaverit diskasivat minut, ja tuli fiilis että se oli aika lopullista.

Miten kehtaan enää näyttää naamaani tutussa kaveriporukassa? Onhan jalkapallo ollut minulle keskeinen syy kokoontua yhteen heidän kanssaan.

Mitä minä nyt teen? Jäin yksin vaille ystäviä.

Herra, auta minua! Minua ahdistaa.

Saarna 2.7. 2007

Teksti Psalmi 13:4-5

Sytytä silmiini valo, älä anna minun nukkua kuolemaan, ettei viholliseni sanoisi: "Minä voitin hänet", ettei vastustajani saisi iloita tappiostani.

Voi voi ! Taas kerran iltapäivälehdessä etusivu kahisee raskaasti ihmissuhdepainiskelun pyörteistä. Miksi meidän on niin vaikea tulla toimeen toistemme kanssa?

Herra, sytytä silmiimme valo, ettei sielumme hukkuisi ikuisen kuolemaan ja vastustajamme saatana sanoisi: "Minä voitin heidät!" ja iloitsisi tappiostamme.

Rakas Jeesus, opeta meidät armahtamaan toisiamme ja armahtamaan itseämme hyväksymällä elämäämme sinun armahtava rakkautesi! Anna meidän muistaa, että sinä rakastat jokaista.

Anna meidän muistaa, ettei vihollisemme ole ihminen, vaan saatana, joka koettaa käyttää kaikki mahdollisuudet pettääkseen ja hämätäkseen meidät valheillaan ja juonillaan tuhotakseen meidät ja meidän kauttamme muita!

Herra, tule valokseni ja viisaudekseni, niin että huomaan saatanan hyökkäykset ja ymmärrän ottaa sinut levokseni ja suojakseni pahan hyökkäyksiä vastaan.

Jeesus, voita sinä paha minussa ja varjele minut koston ja katkeruuden ajatuksilta!

Ole minulle rauha ja lepo kiusausten ja hyökkäysten paineessa. Kiitos että olet! Jeesus, tee minusta rauhasi välikappale! Kiitos että teet myös sen ihmeen!

Saarna 3.7. 2007

Teksti Joonan kirja 4:11

Enkö minä säälisi Niniveä, tuota suurta kaupunkia! Siellä on enemmän kuin satakaksikymmentätuhatta ihmistä, jotka eivät pysty edes tekemään eroa oikean ja vasemman käden välillä, ja lisäksi paljon eläimiä."

Eräässä Etelä-Amerikassa sijaitsevassa kaupungissa syntyi herätys ja sen asukkaat jättivät elämänsä Jeesukselle.

Seurauksena oli muun muassa se, että kaupungin vankila saatiin sulkea, kun kaupungin asukkaista oli tullut rehellisiä ja toisiaan kunnioittavia.

Niinive, jonka rauniot ovat Irakin alueella, oli vajonnut muinoin synnin valtaan, ja sen asukkaat sortivat toisiaan ja tekivät muutakin pahaa.

Profeetta Joonan tehtävä oli saarnata: vielä 40 päivää, niin Niinive hävitetään. Profeetta saarnasi, ja Niiniven asukkaat kääntyivät saarnan herättäminä pahoilta teiltään, ja Jumala katui aikomaansa rangaistusta ja Niiniven asukkaat säästyivät ansaitulta tuholta.

Kolmiyhteinen Jumala haluaa armahtaa syntistä, mutta kuka tänään Jumalan lähettämänä julistaa: vielä 40 päivää, ja Helsinki hävitetään, vielä 40 päivää, ja Suomi tuhotaan?

Jumala tahtoo armahtaa syntistä, ettei hän joutuisi syntiensä hukuttamana kadotukseen, mutta Jumala voi armahtaa vain katuvaa.

Onko meillä suomalaisilla, onko sinulla, onko minulla aihetta katumukseen ja kääntymykseen kolmiyhteisen Jumalan edessä?

Kolmiyhteinen Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki, sinä olet armo ja totuus. Paljasta tilamme, ja johdata meidät luoksesi Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajamme kautta. Amen.

Saarna 4.7. 2007

Teksti Sakarian kirja 8:16

Nämä teidän tulee pitää: Puhukaa totta toisillenne! Jakakaa oikeutta totuuden mukaan, niin että rauha vallitsee keskuudessanne.

Sisaruskateus on olemassa oleva ilmiö, joka vahvistuu sitä helpommin, mitä puolueellisemmin vanhemmat kohtelevat lapsiaan.

Puolueellisuus on sukua epäoikeudenmukaisuudelle ja valehtemiselle.

Miksi sitten olemme puolueellisia ja nurjamielisiä, ei vain läheisillemme, vaan muillekin?

Tilanteen helpottuminen alkaa itsetutkistelusta, jonka Pyhä Henki herättää.

Herättäminen useimmiten kirpaisee, mutta se muuttuu ajan myötä helpottuneisuudeksi, kun alkaa ymmärtää, että Pyhä Henki herättää itsetutkisteluun auttaakseen minua ja sinua.

Pyhän Hengen valossa huomaamme oman elämämme kipukohtia ja keskeneräisyyksiä, joihin hän tuo Jeesuksen armahtavan rakkauden parantaen ja tukien.

Jeesus tulee luoksemme hellänä ja puutteellista ymmärtävänä, ja samalla lujana auttajana, joka ohjaa elämämme kasvuun ja eheytymiseen kohti sisäistä ja ulkoista oikeudenmukaisuutta ja rehellisyyttä.

Huomaamme levittävämmä ympärillemme armahtavaa totuudellisuutta ja laupiasta rehellisyyttä. Tämän saa aikaan Jeesuksen armo meissä.

Saarna 5.7. 2007

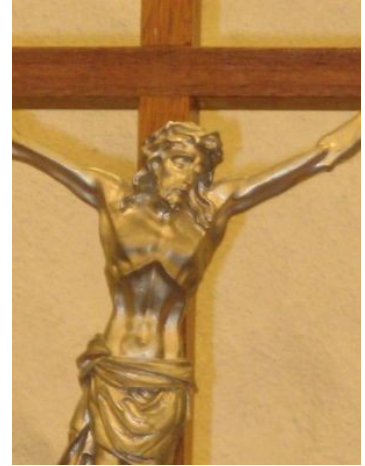
Teksti Sakarjan kirja 8:17

Älkää suunnitelko pahaan toinen toisellenne. Varokaa tekemästä väärää valaa. Minä vihaan kaikkea vääryyttä, sanoo Herra."

Hyvän aika! Kuka nyt lähtisi suunnittelemaan tietoisesti jotain pahaan toiselle?

Mutta voi voi! Miten lähellä se kuitenkin on! Ajattelepa tilannetta että joku loukkaa sinua. Miten helposti lähtee ns. kostamaan loukkausta toiselle puhuen hänestä pahaan muille jne.

Miten helposti pitää itsestään selvytensä että minulla on oikeus antaa ainakin vähän takaisin samalla mitalla , tai hieman ivata sitä jota kadehtii.

Omatunto on annettu meille Jumalalta aateluuden merkiksi. Luomakunnassa vain ihmisellä on kyky arvioida sitä mikä on hyvää tai pahaan. Omatuntokin voi hairahtua väärin päätelmiin jos sen annetaan turtua.

Siksi vanhemmat kasvattavat lastaan, että tämä oppisi pitämään hyvästä kiinni ja karttamaan pahaan. Sen mikä on hyvää ja pahaan, me tiedämme jo Jumalan antaman kymmenen käskyn ja Jeesuksen antaman rakkauden kaksoiskäskyn perusteella*).

Oikeuslaitoksen tehtävän on huolehtia siitä että elämän terveitä pelisääntöjä noudatetaan. Silloin kun terve kunnioitus Jumalaa ja hänen käskyjään kohtaan ohjaa oikeuslaitoksen toimintaa, on se kansalaisten hyvä palvelija ja suoja vääryyttä vastaan.

Ennen kaikkea Jumala puhuu suoraan juuri minun ja sinun omalletunnolle: "Älkää suunnitelko pahaan toinen toisellenne."

Kymmenen käskyä:

*) Niin Jumala puhui kaiken tämän:

2 "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka johdatin sinut pois Egyptistä, orjuuden maasta.

3 "Sinulla ei saa olla muita jumalia.

4 "Älä tee itsellesi patsasta äläkä muutakaan jumalankuvaa, älä siitä, mikä on ylhäällä taivaalla, älä siitä, mikä on alhaalla maan päällä, äläkä siitä, mikä on vesissä maan alla.

5 Älä kumarra äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Aina kolmanteen ja neljänteen polveen minä panen lapset vastaamaan isiensä pahoista teoista, vaadin tilille ne, jotka vihaavat minua.

6 Mutta polvesta polveen minä osoitan armoni niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja noudattavat minun käskyjäni.

7 "Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään.

9 Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi,

10 mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä yksikään muukalainen, joka asuu kaupungissasi.

11 Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemännen päivän hän lepäsi. Sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

12 "Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

13 "Älä tapa.

14 "Älä tee aviorikosta.

15 "Älä varasta.

16 "Älä todista valheellisesti toista ihmistä vastaan.

17 "Älä tavoittele toisen taloa. Älä tavoittele hänen vaimoaan, älä orjaa tai orjatarta, älä hänen härkänsä, älä hänen asiaan äläkä mitään, mikä on hänen." 2.Mooseksen kirja 20:1-17.

Rakkauden kaksoiskäsky

36 "Opettaja, mikä on lain suurin käsky?"

37 Jeesus vastasi: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.

38 Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.

39 Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

40 Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat. Matteus 22:36-40.

Saarna 6.7. 2007

Teksti Roomalaiskirje 14:7-8

Kukaan meistä ei elä itseään varten eikä kukaan kuole itseään varten.

Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina.

Muistan yhä tunnelman joka on jäänyt pysyvästi mieleeni lapsuusmummolasta. Lähtö maalle lämpimänä kesäpäivänä oli kerrostalon kasvatille jo juhlaa.

Tärkeintä oli kuitenkin ilmapiiri.

Mummolan ihmisillä hymy oli herkässä. Koskaan ei toruttu, vaan aina kannustettiin ja tuettiin. Oltiin ystävällisiä ja kiinnostuneita. Koin, että minut lämpimästi hyväksyttiin ja oli hurjan hyvä olla ja touhuta mukana talon askareissa.

Koin että mummolassa oli aina oma paikka juuri minulle.

Jos minua ja olemustani, tekemisiäni ja sanojani olisi arvosteltu kriittisesti ja todettu vähän väliä, ettei sinusta poikaparka ole vielä juuri mihinkään, mutta kunhan kasvat, sinusta voi tulla sellainen kuin täällä päin ihmisen pitää olla, niin millaiset muistoni mummolasta siinä tapauksessa olisivat?

Ei ole samantekevää miten arvioimme toisiamme. Niin helposti suusta pääsee ulos sammakoita, eikä sitä edes aina huomaa.

Siksi tarvitsemme kristittyinäkin kasvatusta ja opetusta, ettemme eläisi ja asennoituisi niin kuin maailma olisi olemassa vain meitä ja meidän erinomaisia mielipiteitämme varten.

Olemme osa suurta perhettä, Jumalan lasten perhettä, ja olemme päässeet siihen tulemalla Jumalan armahtamiksi. Jumalan edessä jokaisen on kerran tehtävä tili omasta, ei toisten elämästä.

Meidän tehtävämme on kannustaa, ei panna toistemme eteen kompastuskiviä, jotka kaiken lisäksi ovat itse pystytettyjä.

Rakas Jeesus, auta minua helpottamaan kanssaihmisteni taivaaseen pääsyä. Suo, etten olisi ainakaan sitä hankaloittamassa. Aamen.

Saarna 7.7. 2007

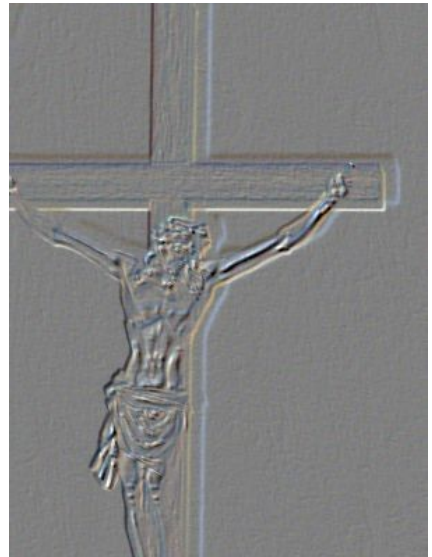
Teksti Roomalaiskirje 14:12

Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään.

”**Hei, toi varmasti sattui!** ” on useimpien nyrkkeilyottelua seuranneen ajatus iskun osuessa vastustajan kasvoihin niin että veri virtaa.

Nyrkkeilyssäkin on kuitenkin pelisäännöt. Muuten se muuttuu mahdottomaksi arvioida urheilullisin perustein. Ottelun lopussa tuomari osoittaa voittajan.

Kun urheilussa toimitaan sääntöjen mukaan, niin miksi sitten ei elämän arjessa niin tehtäisi? Ja miksi Jumalalla, kaiken elämän Luojalla ei olisi oikeutta edellyttää meiltä elämän pelisääntöjen kunnioittamista.

Että säännöt olisivat kaikille samat, täytyy olla elämän puolueeton arviointipaikka. Se on Jumalan valtaistuimen edessä*). Kun elämän peli on pelattu loppuun, Jumala, taivaallinen erotuomari osoittaa kuka on kilpaillut elämän kilpailun sääntöjen mukaan.

Voittajat palkitaan ikuisella elämällä uudessa maailmassa**). Kelvottomasti pelanneet, siis omaan pussiinsa pelanneet joutuvat myöntämään vilpillisyytensä. Heille ei hyvin käy; he eivät pääse enää mukaan yhteenkään uuteen otteluun, vaan saavat ikuisen pelikiellon ja joutuvat paikkaan jossa ei toivoa ole, kadotukseen.

Miksi näin on? Elämän pelisäännöistä ensimmäinen on: usko Herraan Jeesukseen. Tämän säännön noudattajalle annetaan lupaus: niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi Apost. 16:31.

Se, joka kiertää tämän säännön pelaa omaan pussiinsa eikä voi saada voittopalkintoa, ikuista elämää Jumalan uudessa maailmassa.

Jeesus, auta minua ymmärtämään, että sinä olet elävä Jumala, joka rakastat syntistä, mutta vihaat syntiä, ja tahdot meidän saavan syntimme anteeksi uskomalla sinuun. Amen.

*)Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä. Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan.

13 Meri antoi kuolleensa, Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleensa, ja kaikki heidät tuomittiin tekojensa mukaan.

14 Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi.

15 Jokainen, jonka nimeä ei löytynyt elämän kirjasta, heitettiin tuohon tuliseen järveen
Johanneksen ilmestys 20:12-15.

***)Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää.

2 Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla- asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten.

3 Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: "Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan,

4 ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyynel. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut."

5 Valtaistuimella istuva lausui: "Uudeksi minä teen kaiken." Hän sanoi: "Kirjoita nämä sanat muistiin. Ne ovat luotettavat ja todet."

6 Vielä hän sanoi minulle: "Nyt ne ovat käyneet toteen. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vettä elämän veden
Johanneksen Ilmastys 21:1-6.

Saarna 8.7. 2007 Sunnuntai

Teksti 1. Mooseksen kirja 12:1-4

Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.

2 Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus.

3 Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille."

4 Niin Abram lähti Herran käskyn mukaan, ja Loot lähti hänen kanssaan. Harranista lähtiessään Abram oli seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen.

Oi isä Abraham. Sinä uskoit elävään Jumalaan niin perusteellisesti, että olit valmis uhraamaan hänelle ainoan poikasi Iisakin. Sitä sinun ei kuitenkaan tarvinnut tehdä, sillä Jumala vain koetteli uskoasi.

Sinä uskoit mitä Jumala sinulle sanoi ja lupasi, ja hän luki sen sinulle vanhurskaudeksi.

Sinusta ,joka et enää ollut Abram, vaan Abraham, Kansanpaljouksien Isä, on tullut kaikkien niiden isä, jotka tulevat Jumalan edessä pyhiksi ja vanhurskaiksi uskomalla Jumalaan ja hänen lupauksiinsa.

Minäkin saan uskoa Jumalan armahtavaan rakkauteen ja totuuteen, joka tuli maailmaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen kautta.

Sinä, Abraham, uskoit Jeesukseen nähden etukäteen hänen tulemisensa. Minä uskon Jeesukseen jälkikäteen, sen todistuksen perusteella mikä on Raamatussa.

Me olemme samaa juurta, juurtuneita Kristukseen Pyhän Hengen synnyttämän uskon kautta. Minä tahdon siunata sinua, Abraham, ja sinun jälkeläisiäsi, Israelin kansaa.

Minä tahdon sinun, kolmiyhteinen Jumala, siunaavan myös omaa kansaani ja herättävän sen turvaamaan siihen Jumalaan ,joka on minulle yhteinen Abrahamin ja hänen jälkeläistensä kanssa. Aamen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2007 jaotusta

Saarna 9.7. 2007

Teksti Roomalaiskirje 10:18

Heidän äänensä on kaikunut kaikkialle, heidän sanansa maan ääriin asti.

Pihalta kantautuu juuri kovaäänisten vahventamia ääniä kesäteatterin esityksestä, yksittäisiä huutoja ja sanan siruja. Mitään todellista selvää vuorosanoista ei todellakaan saa. Äänet kuulostavat näin kaukaa kuultuna lähinnä meteliltä.

Kun Jeesus puhuu meille julistajiensa kautta, joina voivat olla omat lapsemme ja puolisoimmekin, ymmärrämme lopulta mistä siinä viestissä on kysymys.

Toivottavasti viesti Jumalan armosta ei kuitenkaan huku tajunnassamme siihen mitä muuta viestin tuojasta huokuu meitä kohtaan. Olemmehan ihmisinä, pelastettuinkin niin kömpelöitä ja puutteellisia.

Ei ole olemassa suurempaa ja arvokkaampaa sanomaa vastaanotettavaksi

kuin se että sinä ja minä olemme elävälle Vapahtajalle todella rakkaita ja tärkeitä henkilöitä, ja että hän haluaa luoda meihin pysyvän ja kestävän ystävyuden.

Kun siis sinä kuulet tai minä kuulen, jälleen kerran , tai elämän ensimmäistä kertaa jonkun sanovan että Jeesuksella on sinulle hyviä uutisia, ollaanhan niin reiluja viestin tuojaa kohtaan, että pysähdymme oikeasti miettimään mitä nuo hyvät uutiset sisältävät.

Jeesus, anna minulle avoin mieli ja herkkä sydän sille, mitä haluat kulloinkin viestittää minulle. Aamen

Saarna 10.7. 2007

Teksti Psalmi 145:6-7

Minä julistan sinun suuruuttasi.

Levitkään sanoma sinun hyvyytesi runsaudesta, kiitettäkään sinun vanhurskauttasi riemuiten.

Rakas taivaallinen Isä, en tuntenut sinua ennen. Pelkäsin ja arastelin sinua ja halusin karttaa sinun ajattelemistasikin, sillä se herätti minussa ahdistavia tunteita tuomarista, joka vaanii syntistä rangaistukseen tätä.

Isä, miten väärässä olinkaan! Sinä et tuominnut minua, vaan tulit lähelle; sinä ymmärsit minua, kurjaa syntistä, joka koettaa piilottaa kehnoutensa muilta sen kuitenkin jatkuvasti muistuttaessa itsestään.

Isä, sinä et kääntänyt kasvojasi halveksien pois päin minusta, vaan sinä katsoit minua silmiin. Silmäsi olivat täynnä hellää sääliä, ja rakkautta, joka sulatti sisimmästäni pois ahdistuksen.

Enää minun ei tarvitse ansaita olemassaoloani. Olen sinun hyväksymäsi, olen tullut kotiin, jossa saa olla oma itsensä pelkäämättä tuomiota ja hylätyksi tulemista.

En olisi uskaltanut koskaan lähestyä sinua yksin, mutta sinä tulit luokseni Poikasi Hengessä.

Eräänä iltana sinä kuiskasit minulle hiljaa:

”Älä pelkää, rakas lapseni. Tule, tule sinne missä suru ja murhe katoavat pilven lailla. Tule sinne missä yksinäinen löytää ymmärtäjän. Tule sinne missä synnin syyllisyys vaihtuu anteeksisaamisen riemuksi. Tule sinne missä kuoleman pelko vaihtuu uskallukseksi elää. Tule, rakas lapseni kotiin, minun Isäni luo. Minun Isäni on sinunkin Isäni. Minun kotini on sinunkin kotini. Enkelini lähetän sinua palvelemaan. Pyhän Henkeni annan sinua puolustamaan.”

Isä, miten minä olinkaan väärässä sinun suhteesi! Mutta nyt tiedän, että sinä olet rakkaus, tiedän koska olen sen itse kokenut!

Kuulkaa kaikki: Jumala on rakkaus!

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2007 jaotusta

Saarna 11.7. 2007

Teksti Roomalaiskirje 1:3-4

Inhimillisen syntyperänsä puolelta hän oli Daavidin jälkeläinen; pyhyiden Hengen puolelta hän oli Jumalan Poika, jolla on valta, ylösnousemuksessa tähän asemaan asetettu.

Kuninkaallisten elämä kiinnostaa yhä. Englannissa heitä on, samoin mm. useissa muissa perinteisissä monarkioissa Euroopan alueella.

Historiankirjojen lehdiltä nähdään miten kuninkaallisten suvut ovat polvelleet ja mitkä suvut ovat olleet merkittäviä hallitsijasukuja.

Nyt demokratia jyllää, mutta vain runsas sata vuotta sitten Euroopassa oli vallantäyteisiä kuninkaita.

Jeesus Kristus on myös kuninkaallista sukua. Hän on kauan sitten eläneen sankarikuninkaan Daavidin jälkeläinen, mutta samalla hän on enemmän. Hän on Jumala, taivaan Kuninkaan Poika, jolla on määrättömästi valtaa. Tämän toistaminen tuntuu välillä uskonnolliselta höpinältä, jolla on merkitystä vain kirkon seinien sisäpuolella.

Mutta jos todella hiljennyn ajattelemaan sitä mahdollisuutta, että on olemassa kaikkien kuningasten Kuningas, joka elää tänä päivänä, ja jolle kaikki maan kansat ovat kuin pisara vesisangon uurteessa, avaa se aivan huikaisevat näköalat. Jesaja 40:15.

Silloin elämän perusprinsiipit ovatkin aivan jossain muualla kuin eduskuntien saleissa ja talouselämän mahtitorneissa.

Ne ovat hänessä itsessään, Kuninkaassa, ja siinä mitä hän kulloinkin tahtoo. Siitä seuraa, että kaikkein tärkeintä on tietää mikä hänen tahtonsa on, ja noudattaa sitä.

Mutta mitä Kuningas minulta odottaa?

Jeesus on hyvä Kuningas. Hänen tahtonsa on niin "pehmolta" kuulostavaa, että se helposti sivuutetaan. Näin hän opettaa apostolinsa Johanneksen kautta:

”Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meitä käsenyt.

Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. Ja sen, että hän pysyy meissä, me tiedämme Hengestä, jonka hän on meille antanut. ” 1.

Johanneksen kirje 3:23,24

Jeesus odottaa ja toivoo vain sitä, että minä luotan häneen ja pidän huolta lähimmäisistäni. Ei mitään monimutkaista, vain luottamista ja toisen tukemista.

Näissä hyvissä käskyissä on elämä ja tulevaisuus, sillä tämä maailma pinnallisine arvoineen ja turhuuksineen tulee kerran katoamaan, mutta joka tekee elävän Jumalan tahdon, pysyy iankaikkisesti.

Jeesus, auta minua näkemään sinut ja luottamaan sinuun. Anna minun nähdä tarkoitus elämässäni. Karkota minusta epäusko ja pelko. Aamen.

Saarna 12.7. 2007

Teksti Roomalaiskirje 1:4-5

Hän on Jeesus Kristus, meidän Herramme, ja häneltä minä olen saanut armon ja apostolinviran, jotta hänen nimensä kunniaksi johtaisin ihmisiä kaikista kansoista uskonkuuliaisuuteen.

Pääseminen töihin arvostettuun yhtiöön tai laitokseen on monille tavoiteltu päämäärä. Niihin tulee yleensä hakea itse, ja parhaaksi tai sopivimmaksi katsottu hakija saa paikan.

Jeesus perusti aikanaan suuren yhteisön, johon hän itse valitsi ensimmäiset työntekijät, ja sen jälkeen Henkensä kautta lukemattomia muita. Yhteisö, seurakunta, ja sen ulkoiset ilmenemismuodot, kristilliset kirkot, ovat ulottaneet nyt toimintansa lähes kaikkialle maailmaan.

Tähän tavoitteeseen on kuitenkin päästy jumalallisen metodin mukaan toimimalla, jossa keskeisin tekijä on armo. Paavali toteaa nöyrästi ja samalla asemansa ja tehtävänsä tärkeyden tiedostaen: "Häneltä minä olen saanut armon ja apostolinviran.."

Jumala kutsuu itse työntekijänsä oman armovalintansa mukaan. Se sulkee pois keskinäisen kilpailun ja uskolla manipuloinnin. Tosin Jeesuksen työtoverit ovat uskovinakin raadollisia ihmisiä, ja välillä otetaan skabaa tiukastikin.

Se on kuitenkin turhaa, sillä uskonkuuliaisuutta Jeesusta kohtaan ei voi saada aikaan ihmisponnistuksin. Voidaan vain pitää esillä sanomaa hänestä, ja Jeesus itse synnyttää kuulijoissa luottamuksen häneen.

Siellä missä Jeesus opitaan tuntemaan omana elävänä Vapahtajana, kiitetään ja ylistetään häntä ja hänen armoaan.

Jeesus, jos tahdot kutsua minut johonkin palvelutehtävään seurakunnassasi, niin suo etten vastustele, vaan ymmärrän kutsusi merkityksen. Amen.

Saarna 13.7. 2007

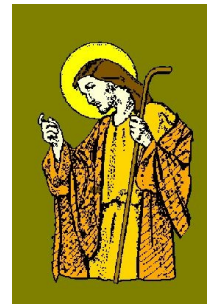
Teksti 1.Timoteuksen kirje 1:15

Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin.

Herra, en ole oppinut kehumään itseäni syntisistä suurimpana, mutta ei minun varmaan tarvitsekaan. Paavalinkin tarkoitus oli vain tuoda julki miten paljon hän oli saanut anteeksi kohdatessaan Jeesuksen.

Jeesus, elävä Vapahtajani, suo että minäkin tajuaisin saman minkä Paavali, ja saisin armon rakastaa sinua ja kaikkia sen mukaisesti, runsaasti ja sydämellisesti, vikoilematta, salassa napisematta ja tuomitsematta, myöskään itseäni.

Anna minun elämäni olla todistuksena sinun armahtavan rakkautesi suunnattomasta, uudeksi luovasta voimasta. Aamen

Saana 14.7. 2007

Teksti Luukkaan evankeliumi 5:10

Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja."

Herra, miten minä vieläkin välillä pelkään! Pelkään sinua, pelkään tuomituksi ja hylätyksi tulemista, pelkään kasvojeni menettämistä, pelkään epäonnistumista tehtävissäni työssä ja kotona.

Herra, tunnustan olevani välillä kuin karhea köysi joka on punottu erilaisten pelkojen säikeistä. Herra, armahda minua poloista! Vakuuta minulle yhä uudestaan, niin monta kertaa kuin kulloinkin tarvitsen: "Älä pelkää!"

Herra, kiitos että tulit lohduttamaan minua! Jeesus, kuulen sinun kuiskaavan hiljaa: "Lapseni, älä pelkää! Minä armahdin sinut täysin ristillä. Sinä saat levätä varassani ja katsoa mitä minä vaikutan sinussa ja sinun kauttasi monissa, monissa muissa, pelkojen ja ahdistusten vallassa kulkevissa. Älä lapseni pelkää!"

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2007 jaotusta

Saarna 15.7. 2007

Teksti Matteuksen evankeliumi 5:20-30

"Teille on opetettu tämä isille annettu käsky: 'Älä tapa.' Se, joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion.

22 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Samoin jokainen, joka sanoo veljelleen: 'Senkin hölmö', on ansainnut Suuren neuvoston tuomion, ja se, joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen.

23 "Jos siis olet viemässä uhrilahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan,

24 niin jätä lahjasi alttarin eteen ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa. Mene sitten vasta antamaan lahjasi.

Herra, eikö se ole sama mitä minä mielessäni toisesta ajattelen? No joskus pieni kireä ilme sille joka on mätä tyyppi, mutta mitä se haittaa?

Mitä, niinkö sinä pienen vihanpidon koetkin? Että siitä tulisi oikeusjuttu?

Entä jos sitten lohkaisen pari valittua sanaa?

Herra, näinkö sinä koet pienen nimittelyn? Eikö se olekaan pikkuasia, kun vähän nälväisee taitamatonta työtoveria tai typeriä suustaan päästelevää tuttavaa?

Ettäkö korkeimpaan oikeuteen siitä hyvästä minut vietäisiin jos toimittaisiin oikeuden mukaan?

Mutta Herra, onhan niitä täysiä määnttejä, jotka eivät ota mistään opikseen! Eikö ole vain totuuden julki lausumista, jos sanoo: "Sinä hullu!"

Mitä, minutko heitettäisiin elävältä sammumattomaan tuleen noiden sanojeni takia, jos sinä tuomitsisit niin kuin tulee?

Mitä! No enhän minä mikään mäntti ole! Nuo toisetan tekevät elämäni välillä tukalaksi ja turhauttavaksi, en minä!

Herra, hyvä on. Täytyy tunnustaa että monasti illalla tulee mieleen se mitä on tokaissut jollekin päivällä, ja tulee itselle paha olo. Sitä miettii että tuliko loukattua... kai se sitten on sattunut ... mutta että kadotukseen sen perusteella mitä on vain sanonut... enhän ole koskaan lyönyt ketään nyrkillä...

Herra, alan nyt ymmärtää miten paljon sanani voivat vaikuttaa. Se ei olekaan pikku juttu. Herra, anna anteeksi. Kiitos että sinä olet tehnyt sen mahdolliseksi... saada

anteeksi... elää armosta... eihän elämä olisi näköjään muuten mahdollistakaan ...
Herra, auta minua hillitsemään kieleni, ja muokkaa mieltäni, ettei siellä velloisi niin
paljon kielteisiä ja pahoja ajatuksia.

Auta minua ymmärtämään sanojeni merkitys, ja anna minulle armahtavaa ja
rakkaudellista mieltä toisia kohtaan, eihän minulla kieleväällä itsellenikään ole muuta
selviytymisen mahdollisuutta kuin saada joka päivä runsain mitoin anteeksi.

